

Тиша

Анатолій Клименко

Тиша слухала, мовчала
Ніби тут і там була.
Щось почула чи узнала,
ніби в голові гула.

Тиша знала, розуміла;
обіймала тут і всіх.
Може щось сказать хотіла,
щось важливе для своїх.

Тиша, тиша, тиша, тиша..
Я не чую більше слів.
Ти прокралася, мов миша,
в сотні, тисячі голів.

Тиша, ти скажи відколи
перестали бить громи?
І чому ідуть зі школи
всі, хто там колись були?

Світанкові роси сохнуть.
Наступає новий день.
Звуки злякано всі глохнуть,
щоб від тиші чуť пісень.

Тиша нам співає тихо,
але чутно всім було.
І не трапилося лихо,
те, що мовчки десь жило.

Тиша вже не говорила,
мовчки плакала в кутку.
Лиш біда чиясь завила
десь далеко у садку..

Тиша, ти пробач, будь-ласка,
що не чуємо тебе.

Хай лунає ота казка,
в якій Тиша оживе..

18.02.2026